

UNDIR FYRA EYGUM

Hvat heldur tú um grindadráp?

– Eg eri hvørki fyri ella ímóti. Tað hevði ikki gjørt mær nakað, um tað steðgaði. Men hinvegin haldi eg meg ikki hava sæð serliga góðar grundgevingar móti tí heldur – uttan dálkingin, men hon má setast upp móti fría viljanum. Og eg sigi ikki nei, um tað verður boðið mær.

Hvør er tín størsta tónlistarliga uppliving?

– Le Sacre hjá Stravinsky.

FJØLGÁVAÐA TÓNA- SKALDIÐ

Hann dugir at skriva tónleik sum fáur, og í ár varð hann tilnevndur á triðja sinni til Norðurlandaráðsins tónleikavirðisløn. Hann dugir eisini at framleiða fløgur, syngja, spæla klaver, og so dugdi hann alt á einum hondbóltsvølli, tá hann spældi hondbólt í bestu hondbóltsdeildini í Danmørk. Vanliga verður Tróndur Bogason settur í samband við tónaskaldskap, men í roynd og veru er hann óvanliga fjølgávaður

Marita á Rógvi

Tað er tíðliga á morgni. Í einum søguliga myrkum novembur mánaða, vísur sólin sitt óvanliga andlit hendan kalda morgunin í Keypmannahavn. Ein kvinna á gøtuni turkar svønin úr eygunum, meðan onnur geispa hjartaliga, samstundis sum tey hála kroppin eftir gøtuni. Ja, tað er tíðliga, men á Amagerbrogade er Tróndur Bogason tó á fótum við einum caffe latte í hondini.

– Tað er eitt sindur óruddiligt, sigur Tróndur grínandi og sipar til ljóðførini og nótarnar, sum prýða stovuna hjá tveimum av før-oya fremstu tónleikarum – Tróndi og Eivør. Tróndur er eitt umbíðið tónaskald og framleiðari, ið hevur nógv um at vera.

– Vit eru júst liðug at framleiða nýggju fløguna hjá Eivør, so í løtuni havi eg frí. Tó skulu trý verk skrivast í næstum, sigur Tróndur.

Hóast Tróndur altíð hevur havt nøs fyri at tónseta tónleik, skaraði hann sum yngri eisini framúr í øðrum greinum.

Í tvístøðu millum tónleik og hondbólt

Tróndur sleit barnaskógvar sínar í Nonnuskúlanum, og longu í øðrum flokki skrivaði hann sitt fyrsta verk.

– Tað var nakað ræðuligt »bras«, men longu tá hevði eg áhugan at skriva tónleik, sigur hann brosandí.

Heima við hús floymdi klassiskur tónleikur eisini rúmini, og tí var nærliggjandi, at Tróndur fekk frálæru í klassiskum tónleiki – bæði klaver og violin. Hóast honum dámdi væl at spæla og skriva tónleik, fylti ítrótturin mest í barnarárunum, eins og hjá hinum børnunum.

– Mær dámdi ótrúliga væl ítrótt, og eg spældi bæði fót-bólt, flogbólt og hondbólt. Ítrótturin kom í fremstu røð,

men tað haldi eg er øgiliga vanligt hjá børnum og ungdominum. Eg var mitt í tveimum heimum.

Tess eldri Tróndur gjørdist, tess meira byrjaði tónleikurin at fylla. Útyvir alskin til klassiska tónleikin, var hann eisini limur í eitt nú í rapp-bólkinum MC-hár, og eftir loknan lestur í Hoydølum, flutti hann til Danmarkar at lesa tónleik á universitetinum í Keypmannahavn. Í Keypmanna-

havn byrjaði hann at skriva tónleik til úti-setakóri Mpiri, sum hann eisini var ein partur av. Og samtundis sum hann las tónleik, spældi hann eisini hondbólt í Rødovre Hondbáldklub, ið var í bestu hondbóltsdeildini í Danmark um hetta mundið. Vælvaksni havnarmaðurin royndist eisini væl á einum hondbóltsvølli sum bakspælari – stórir og sterkur, eins og hann eisini var væl fyri taktiskt og tekniskt.

– Eg spældi í bestu deildini í Danmark í eitt ár, áðrenn eg varnaðist, at eg heldur vildi spæla hondbólt á lægri støði og hinvegin nýta tíðina til tónleikin. Eg kundi ikki geva meg 100% til bæði, og eg brendi meira fyri tónleikinum, sigur Tróndur.

Lívið sum fríyrkistónaskald

Í 1999 skifti Tróndur lesnaðin á universitetinum út við konservatoriið í Keypmannahavn – hann vildi lesa tónasmið, og í 2007 varð hann liðugur við yvirbygnaðin í tónsetingarlist. Hann og Sunleif Rasmussen eru einastu føroyingar, ið hava nomið sær hesa útbúgving. Eftir loknan lestur hevur Tróndur arbeitt sum fríyrkistónaskald og fríyrkis framleiðari, og síðan 1999 hevur hann skrivað umleið 50 verk, sum serliga bólkar og solistar bíleggja. Hann framleiðir eisini fløgur fyri serliga føroyskar bólkar. At

arbeiða út frá bíleggingum er ein arbeidsháttur, Trónða dámar væl.

– Mær dámar ótrúliga væl at gera av sjálvur, hvørjar uppgávur eg átaki mær, og mær dámar væl, at eg ikki eri so bundin. Eg fái oftast bert at vita, hvussu nógv ljóðføri skulu vera við í verkinum, og síðani avgeri eg púra sjálvur, hvussu verkið skal ljóða.

Fríyrkisvinnan er knýtt at einari ávísari óvissu og óstöðugleika, sum ein ikki á sama hátt hevur í føstum starvi. Men Tróndur kundi ikki ímyndað sær ein øðrvísi arbeidshátt, tí hann hevur nærum ikki roynt annað.

– Eg havi tvær ferðir verið í føstum starvi – eitt hálvt ár sum studentaskúlalærari og eitt hálvt ár sum postmaður, sigur hann grínandi. Hann heldur áfram.

– Tað liggur ikki til mín at arbeiða fastar tíðir, og tað havi eg í roynd og veru ikki hug til.